

**In
Memoriam
Jan Verduin**

pagina 6

**In
Memoriam
Joop
Takkenberg**

pagina 8

**Even voor-
stellen**

pagina 14

**Schiet mij
maar lek**

pagina 16

Een herfstachtig lentenummer

Gezapige jaarvergadering

De algemene ledenvergadering vond dit jaar plaats op maandagavond 12 februari jongstleden. De notulen en financiële stukken waren over de klaargezette stoelen verdeeld en onder het genot van een kopje koffie werd even bijgepraat. De vergadering begon met de opening van voorzitter Bert Nubé en die jaste in een hoog tempo de notulen van het vorige jaar erdoorheen. Er waren nauwelijks opmerkingen. Eigenlijk niet zo verwonderlijk, aangezien niemand de tijd had gehad om ze door te lezen. Lief bestuur, ik weet dat de notulen al maanden af waren. Ik zou dan ook willen verzoeken om ze ruim voor de vergadering publiek te maken, bijvoorbeeld door ze op de website te zetten. Daarmee wordt in elk geval een aanzienlijk deel van de actieve leden bereikt.

Financiën

De kascommissie bestond dit jaar uit Raoul Schoenmaeckers en Rob van der Schoot, die de verslaglegging hebben goedgekeurd. De contributie wordt wederom niet verhoogd, want er is genoeg eigen vermogen. De inkomsten waren in 2006 weer hoger dan de uitgaven, maar dat komt ook doordat een deel van de kosten over 2006 pas in 2007 betaald zijn. De overname van de administratie door Jan te Riele heeft nogal wat opstartproblemen gekend. Maar alles is uitgezocht en ge-update. Ook voor 2007 wordt een begrotingsoverschot verwacht. Vandaar dat het bestuur heeft besloten om geld te reserveren voor de organisatie van een evenement (vrijwilligers gevraagd!) en voor ondersteuning van een project voor en door de buurtbewoners, de Ideeënbus. Door de ledenwerfactie in het kerstnummer van de Nieuwsbrief hebben zich 10 nieuwe leden

aangemeld. Een mooi resultaat. Kent u nieuwe bewoners, die van onze VWZ nog geen weet hebben, wijs ze er dan nog eens op. Hoe groter het aantal leden, des te meer overtuigingskracht heeft het bestuur in gesprekken met de diverse instanties. De volgende kascommissie zal bestaan uit Raoul en Paulien Westendorp.

De bestuursactiviteiten

Bestemmingsplan

Henk Vermaat vertelt over het bestemmingsplan. Er is veel over gepraat in 2006 en net drie weken geleden is het eerste concept bekendgemaakt. De VWZ is als officiële instantie opgenomen in de informatiestroom, dus we kunnen een volwaardig mondje meepraten en zullen niet worden verrast met rariteiten. Het is de bedoeling om de woonbotennota op te nemen in het bestemmingsplan, dus later op de avond zal er gediscussieerd worden over de inhoud en de in te nemen standpunten.

ABC Waterwoningen

Drijvende kracht achter uw woonwens

- ✓ Geheel vrije indeling van uw waterwoning
- ✓ 15% energiebesparing door hoge isolatie
- ✓ Vloerverwarming in zowel beneden als woningvloer
- ✓ Trendsettend in innovatie
- ✓ Durf in design

Ideeën op doen?
www.arkenbouw.nl

ABC Arkenbouw
Drijvende kracht achter uw woonwens

ABC Arkenbouw
Postbus 140
8320 AC Uithoorn

Bezoekadres
Griend 3
8321 MN Uithoorn

T 0527 201345
F 0527 201430
E info@arkenbouw.nl

CAPAAN & FALKEISEN

S c h e e p s m a k e l a a r d i j

taxaties

maritiem advies

makelaardij

beëdigd taxateurs

Overdiemerweg 18
1111 PN Diemen
telefoon 020 4700800
fax 020 4700801
mobiel 06 55712142
e-mail: info@cafa.nl
internet: www.cafa.nl

CAP BOAT SERVICE
sinds 1973

WATER
WONEN

Geluidshinder

Evelien van Leeuwen beschrijft hoe onze brieven aan de ministeries van Verkeer en Waterstaat en VROM niet het gewenste resultaat hebben gehad, ondanks de steun van het stadsdeel. Het is nu tijd voor ACTIE. De precieze vorm(en) van die actie worden nog besproken, maar de werkgroep Geluidshinder vraagt nu reeds om de steun van de leden. Hierop suggereert Raoul om nog eens te kijken op basis van welke gronden er in Rotterdam wel geluidsschermen zijn aangelegd bij woonboten. Ruud van Honschooten wijst op het zojuist gepubliceerde milieubeleidsplan van de stad Amsterdam om het fijnstof serieus terug te dringen. Wij wonen in een van de twee ergst vervuilde gebieden van Europa. Hierdoor zou in elk geval de 80km-zone haalbaar moeten zijn. Ook beveelt hij aan contact op te nemen met de scholen en sportverenigingen in de buurt; samen sta je sterker. Hugo Schuit wijst nog op de ernstige milieueffecten van open haarden en allesbranders, waarvan er heel veel zijn in deze buurt. De hoeveelheid fijnstof die daardoor wordt uitgescheiden is enorm. Gert-Jan Zielstra vraagt het bestuur om geld vrij te maken uit het advocatenpotje om nu eens een echte topadvocaat te laten kijken naar wat onze mogelijkheden zouden zijn. Met amateurs redden we het kennelijk niet. Evelien steunt dit verzoek.

Speeltuin

Opgetogen is Bert dat hij kan meedelen dat het besluit is gevallen, de inloopbaan van het Olympisch Stadion wordt inderdaad gedraaid, net als de voetbalvelden. Er zal een nieuw clubhuis voor Arsenal komen, waar ook de atleten gebruik van zullen kunnen maken. De financiën zijn rond. En... de speeltuin blijft definitief bestaan. Met dank aan het buurtinitiatief van Arjan van Bochoven en consorten en de daadkracht van Cock Rigter.

Bagger

Voor Alice van der Meer stond 2006 in het teken van de bagger, met een wel heel explosief einde van het jaar. Op het IJsbaanpad is alles goed gegaan, met de nodige vertragingen hier en daar, dus daar werden geen woorden meer aan vuilgemaakt. De Jachthavenweg was natuurlijk een heel ander verhaal. Inmiddels is de oorzaak van de explosie uitgebreid onderzocht en zouden de baggerwerkzaamheden in de week van de vergadering weer beginnen. De werkwijze blijft dezelfde, met zuigers onder de boten, wat wel nog steeds een vrij groot risico geeft op vastlopers. De planning is dat het met een week of 10 gedaan zou moeten zijn. Over de procedure op het Jaagpad neemt Ruud het woord. Daar wordt niet met zuigers gewerkt, maar hoogstwaarschijnlijk hoeven de boten niet van hun plaats. Er zal gebaggerd worden tot de boten, waarna naar verwachting de bagger onder de boten vanzelf naar het diepe stroomt.

Energie

Dan is het woord aan Paulien, die uitgebreid vertelt over wat ze in de Nieuwsbrief al kort uit de doeken had gedaan, de mogelijkheden om als buurt collectief verantwoord om te gaan met energie. Ze heeft een bedrijfje dat zich bezighoudt met verantwoorde wijzen van energieopwekking. De verwachting in de wereld is simpel gezegd dat de voorraden opraken en de behoefte alleen maar groter wordt. Je hoeft geen afgestudeerde econoom te zijn om te begrijpen dat de prijzen dan enorm zullen stijgen. Bovendien vervuilen we de aarde daarmee ernstig. De drie boosdoeners zijn CO₂ (te vinden in alle soorten uitlaatgassen inclusief de menselijke adem), fijnstof (het resultaat van verbranding) en stikstof (al snap ik niet zo goed waarom). We kunnen dus niet zonder alternatieven, bestaande en nog te verbeteren of ontwikkelen. Op de NDSM-werf heeft ze een expositie over deze alternatieven ingericht waar de komende jaren nog heel veel bij moet en zal komen. Want mensen zullen nu eenmaal altijd behoefte hebben aan elektriciteit, gas, en vervoersbrandstof. Verder wijst ze erop dat er een collectieve bewustzijnsverandering in gang zal moeten worden gezet. Het moet normaal worden om energiebesparend en milieubewust te worden. Niet dat zij zelf nou perfect is, ze heeft ook een open haard en een bad en een auto, maar dan wel eentje die op plantaardige olie rijdt. Als je er eenmaal aan begint, dan went het wel. Later op de avond wordt er een groepje opgericht van

DONKERVООRT

CHALET-, WAGEN- EN ARKENBOUW

EEN NIEUWKOMER IN DE ARKENBOUW!

Met meer dan 40 jaar ervaring in de chalet- en woonwagenbouw, heeft Donkervoort enige tijd geleden succesvol de markt van de arkenbouw betreden.

U zult merken dat vanaf uw eerste bezoek aan ons bedrijf alle aandacht en zorg wordt besteed aan uw nieuwe woning. Samen met u nemen wij uw wensen door en wordt er voor u geheel vrijblijvend een duidelijke prijsopgave en tekening gemaakt.

Donkervoort BV
Frankeneng 114
6716 AA – Ede Gld
Tel. 0318-634366

Internet: www.donkervoort.com
E-mail: info@donkervoort.com

Ook tijdens de bouw van uw woonark bent u bij ons van harte welkom. Na de bouw wordt uw woning op locatie op uw betoncasco geplaatst.

Laat onze kwaliteit u overtuigen en bel voor meer informatie of maak een afspraak om ons geheel vrijblijvend eens een bezoek te brengen.

KOMO-GECEERTIFICEERD

woonboot.nl
15.000 bezoekers per maand!

NU OOK
360°
FOTO'S!

Al 35 jaar zijn wij dé gespecialiseerde woonbotenmakelaar, de eerste beëdigde en tevens gecertificeerde woonbotentaxateur van Nederland, actief door het gehele land.

Taxeren: Scherpe tarieven en binnen enkele dagen op locatie.

Verkopen: Vooraf advies, geheel vrijblijvend en zonder kosten.

Werkwijze: Wij maken vooraf, samen met u, een plan van aanpak en wij werken op basis van NO CURE NO PAY. U weet exact waar u aan toe bent en betaalt ons alleen bij de daadwerkelijke verkoop.

Hans Kok; begrijpt het 'water wonen' gevoel. Verkoop van uw woonboot is heel wat anders dan een 'gewoon' huis, dit vereist specialistische kennis, maatwerk en persoonlijke benadering.

Hans Kok Woonbotenmakelaar | Utrechtseweg 25A | 1381 GR Weesp
tel 0294 - 41 05 06 | fax 0294 - 48 11 79 | info@woonboot.nl | www.woonboot.nl

mensen die met Paulien willen meedenken aan een project voor de Ideeënbuis.

Discussie

Na de pauze is het tijd voor de discussie over het bestemmingsplan, dat overigens enkel ons gebiedje beslaat, dus niet het industrieterrein of de Schinkeleilanden. Bert verklaart dat het concept uitgaat van een conserverend beleid: wat er is mag er blijven. De woonbotennota is vooralsnog niet opgenomen in het plan, wat wel de bedoeling is. De standpunten van het bestuur worden kort toegelicht en dan wordt om de mening van de bewoners gevraagd. En nu blijkt eens te meer dat er niemand van de vroegere lastpakken of smaakmakers (naar eigen mening door te strepen) aanwezig is. Scherp wordt de discussie nooit. Wel heel beschaafd. Toch wel jammer, ook.

- Geen welstandseisen, oftewel, vooral zorgen dat er niet een of andere welstandscommissie zich met ons gebied gaat bemoeien.
- Wel een preciezere maatgeving, volgens het bestaande kavelplan.
- Geen breedtes van meer dan 6 meter toestaan, ook niet op het Jaagpad, waar dit zo te zien wel zou gaan mogen.
- Tegen de achtste steiger aan het Ijsbaanpad, waar twee arken die nu bij Takkenberg liggen en de drie van het industrieterrein zouden komen.
- Beperken van de mogelijkheid tot bedrijfsruimte.

Over de breedte van arken aan het Jaagpad vraagt Maarten zich af of dat nou wel gewenst is. Waarom niet tot 12 meter gaan als dat zou mogen? Het bestuur stelt zich op het standpunt dat er dan wel hele grote molochten zouden kunnen komen die het karakter van de buurt zouden kunnen aantasten. Maar onder de Jaagpadders heerst consensus dat de beperking tot 6 meter geen inbreng zou moeten zijn van het bestuur bij de besprekingen. Dat punt is dus van de bestuurslijst geschrapt.

Verder wordt uitgelegd waarom er onder de bewoners angst bestaat voor het bestemmingsplan. Was de gemeente niet van plan om erfpacht te gaan heffen voor boten die in een bestemmingsplan staan? En om, als ze daar niet aan mee willen doen, het precario tot belachelijke hoogten te laten stijgen? Die plannen waren er inderdaad. Maar het is de gemeente niet gelukt om het rond te krijgen. De kans dat daarmee opnieuw begonnen wordt als wij eenmaal in een bestemmingsplan staan, lijkt het bestuur niet erg groot.

En dan is er nog aandacht voor parkeren. Zonder de oudere garden komt het bestuurs-

voorstel om te onderzoeken of er betaald parkeren mogelijk is tot 11 uur 's avonds er zonder commentaar doorheen. We zullen zien.

Leone Pameijer vraagt nog aandacht voor het blauwalgprobleem, dat afgelopen zomer weer de kop opstak. Het bestuur zal zich erin verdiepen. Misschien iets voor een werkgroep?

Ellen

E-mail met de VWZ (alweer)

In het oktobernummer van de Nieuwsbrief hebt u gelezen dat wij heel veel last hebben van spamberichten die in de mailboxen van de vereniging terechtkomen. Wij hadden gehoopt dat wij de spamstroom een halt toe konden roepen door de directe mail-links van de site te verwijderen.

Sindsdien hebben we dat geprobeerd maar helaas heeft dit geen soelaas kunnen bieden. Kennelijk zijn onze mailadressen inmiddels gemeengoed geworden onder de spammers en niet meer uit hun databanken weg te krijgen.

Wel hebben we geconstateerd dat mailadressen die we niet via directe maillinks op de site tonen, uit de handen van de spammers blijven. Zo zien we dat het nieuwe adres voor 'Lieve Wilbert' niet met spam wordt bestookt.

Wij zijn dus tot de conclusie gekomen dat we de bestaande adressen op moeten doeken en door nieuwe adressen vervangen:

VWZ-bestuur:

vwz-bestuur@vwz-amsterdam.nl

Websiteredactie:

website@vwz-amsterdam.nl

Nieuwsbriefredactie:

nieuwsbrief@vwz-amsterdam.nl

Lieve Wilbert:

wilbert@vwz-amsterdam.nl

Deze adressen zullen in het colofon van de Nieuwsbrief verschijnen maar nergens op de website. Het is wel mogelijk om berichten aan deze adressen via de website te sturen, maar alleen nadat je bent ingelogd en dan wel via het mailformulier.

Tenslotte: het e-mailadres dat u bij het aannemen opgeeft wordt nergens op de site getoond, ook niet aan iemand die het mailformulier gebruikt om een bericht aan u te versturen. Als website-deelnemer wordt uw privacy wel degelijk gehandhaafd!

Namens de websiteredactie, Dave

IN MEMORIAM

Johannes Verduin - Jan -

Eerder dan verwacht hebben wij op 18 december 2006 afscheid moeten nemen van een van de oudste, markantste en in ons drijvende dorp bijkans het langst gewoond hebbende op en top 'doorgewinterde' schippers: Jan Verduin.

Deze op zijn terrein door jarenlange ervaring perfect ontwikkelde en vakkundige sleper, die met zijn diverse in de loop der jaren in gebruik geweest zijnde sleepboten alles en iedereen die in het water dreef of daarover moest worden verplaatst zonder de beschikking te hebben over de daartoe benodigde voortbewegingsapparatuur, was een ikoon in de buurt. Iedereen kon bij Jan aankloppen.

Jan Verduin (man, vrouw en twee kindertjes) liggend aan steiger 6 en ondergetekende met z'n tweetjes aan steiger 7 hadden, vanaf de beginjaren van hun vestiging in 1960 aan het IJsbaanpad, een geografisch plezierig zicht op elkaar, hetwelk op den duur leidde tot een intensief persoonlijk contact op een soort 'Ultra All In'-basis met Jan, diens helaas veel te jong overleden echtgenote Alie en met de kinderen Henk en Tiny.

Bij elkaar over de vloer komen, met elkaar uitstapjes maken, meevaren met de sleepboot als er bijvoorbeeld betonnen bakken ergens naar toe gebracht moesten worden, altijd was Jan Verduin de niet weg te denken spil als immer vrolijke organisator. Hij was het die, zo ruwweg dertig jaar gele-

den, met een stralend zomerzonnetje een sightseeing uitstapje naar het forteilandje Pampus regelde. Wegens instortingsgevaar was het toen nog streng verboden om aan te landen, maar sleper Jan had zoals gebruikelijk niet veel behoefte om zich door overheidinstanties hem niet conveniërende belemmeringen in de weg te laten leggen.

Een andere keer had hij ons een boeiend sleeppreisje naar Nijmegen voorgesteld met het doel om aldaar een woonbootbak af te leveren. Het onderdoorvaren van de imposante ronde boog van de eerste in het kader van de Deltawerken gereed gekomen stuw, te weten die bij Hagestein onder Utrecht, maakte een adembenemende indruk, terwijl het passeren van de gigantisch grote sluizencomplexen in het Amsterdam-Rijnkanaal aan de oevers van de Lek en de Waal ons eveneens het normaal ademhalen ontnam. De laatstgenoemde rivier werd als aansluitende route naar Nijmegen benut om aldaar een afmeerplaats in te nemen en te overnachten.

Het verblijf op deze herfstige, wat kille en winderige plaats aan de Waalkade eindigde op het achterdek van de sleper op tuinstoelen met warme slaapzakken om ons heen geslagen. Op krachten gehouden door een forse fles jenever als aperitief werd deze gezellige dag afgesloten met een door de schipper himself in de kombuis toe bereide stampot, gevolgd door een wat krappe, onrustige, door deining wat moeilijk de slaap vattende overnachting in de roef.

Nu even vertrouwelijk, en ik verzoek dan ook de lezer het navolgende in gepaste zorgvuldigheid tot zich te nemen: Jan Verduin was een verwoed verzamelaar van alles wat zijns inziens vandaag, morgen of wanneer dan ook geld zou kunnen gaan opleveren. Negotie heet dat!

Rondom zijn eigen woonboot, maar ook ruim daarbuiten, lagen vele, soms moeilijk te definiëren, maar altijd wat rommelige drijfwaardigheden, die naastwonenden het zicht op het water belemmerden, respectievelijk totaal ontnamen; een situatie, die hen min of meer terecht een doorn in het oog was.

En wat was de reactie van onze sleepbootgezagvoerder Jan op de door die burens uitgesproken kritiek, die mild en in terzake zorgvuldige bewoordingen werd uitgesproken? Geen, of ja toch wel! Heel vroeg in de morgen werd de sleepboot sleepklaar gemaakt, de motor oorverdovend op volle kracht gestart. En dat heel bewust vlak voor de ramen van die burens. Onaardig eigenlijk, maar hem kennend, te bezien als een daad van een echte plaaggeest met amusante invallen.

Over negotie gesproken; bewust liep ik wel eens bij buurman Jan binnen om bij wijze van spreken -met een wat hulpeloze uitdrukking op mijn gezicht- wat kennis op te doen of wat technische

hulp en bijstand te vergaren. Die gaf hij mij met volle overgave. Nu nog ligt mijn woonboot al enige tientallen jaren aan kettingen met vuistgrote schalmen en overeenkomstige harpsluitingen, klasse!!

In huize Verduin heb ik helaas eenmaal en bepaald tegen mijn zin een venijnige echtelijke ruzie doen ontstaan. Dat gebeurde toen mijn gespaarde middelen mij in staat stelden mijn Hoenson oliekachel te doen vervangen door een gasolie-CV. De bestaande schoorsteen was goed voor de Hoenson, maar voor de afvoer van de CV absoluut ongeschikt en ontoereikend.

Desgevraagd diepte hij vanuit zijn negotie-voorraad in eigen kelder (voor mij gratis) een loodzware gietijzeren buis op met een wanddikte van 1 centimeter en een diameter van circa 15 centimeter. Ik moest met betrekking tot de door hem aangeboden hulp echter nog even op een wederzijdse vrije dag wachten. En die kwam, op tweede Kerstdag van dat jaar. Enige uren zijn we bezig geweest met een knaap van een haakse slijper, een moker en de buis. Wat waren wij beiden nog onvolwassen. De gramschap van Alie over onze bijna ontheiligende werkzaamheden op zo'n dag begreep ik wel een beetje; Jan iets minder.

Al schrijvend schieten mij steeds weer belevenissen in gedachten, die mijns inziens niet onvermeld mogen blijven. Bijvoorbeeld over de weerkunde en -kennis van Jan. Deze groeide in de loop der jaren naar grotere hoogte dan die van al die weermannetjes en -vrouwjes die met hun brede gebaren op beeldschermen zich allemaal baseren op gegevens en plaatjes uit een en dezelfde vergaarbak. Jan kijkt naar de lucht, wolken en windrichting. Overbodige conversatie blijft achterwege. Maar als hij de ijsbreker voor de boot legt kunnen de heren ijsmeters in Friesland met hun humorprikkelende stokjes de dikte van het ijs alvast gaan meten.

Niet te vergeten is de grote rol die Jan Verduin heeft gespeeld toen de gemeente Amsterdam

besloot de toenmalige, bij regen, mistaanslag en bevrozing spiegelglad wordende houten steigers te vervangen door beton, inclusief de met die verbouwing gelijktijdige aanleg van verwarmde wateraanvoerleidingen, rioleringsafvoer en aardgastoevoer. Jan, in een bewonderenswaardige twee-eenheid werkzaam met Ton, de huidige echtgenoot van dochter Tiny, verkreeg de opdracht om alle woonboten wisselend van steiger oud naar steiger nieuw te verslepen. Even daarbij niet te vergeten de junior-medewerking van Jeroen, een zoon van Ton.

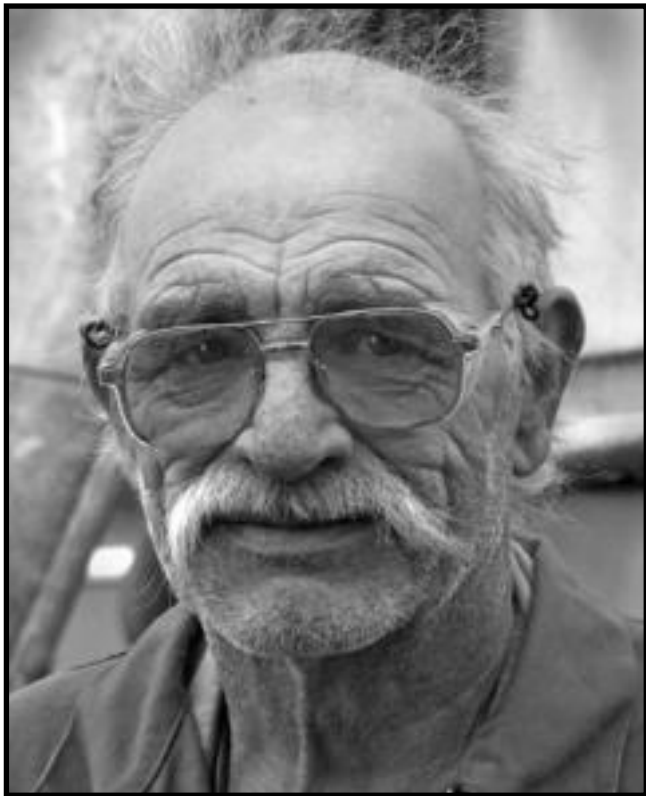
Jan had het wel eens binnensmonds over 'armoedzaaiers', doelend op de op zondagen voorbijvarende binnenschepen, destijds hoogopgetast met ladingen suikerbieten die vanuit Noord-Holland op weg waren naar de reeds vele jaren niet meer werkzame suikerfabriek in Halfweg. Die denigrerende opmerking sloeg niet op religieuze diepgang, neen, maar op die stakkers die kennelijk noodzakelijk zeven dagen per week moesten werken om brood op de plank te krijgen.

Tenslotte - en wellicht slaakt u nu een zucht van opluchting - een aantal maanden voordat wij Jan Verduin naar zijn laatste rustplaats bij Alie aan de Fred. Roeskestraat begeleidden, ontving hij een uitnodiging voor een gezellig van spiritualiën en knabbeltjes voorzien samenzijn op de jachtwerf van Takkenberg. Het was zó gezellig dat het aan Bacchus offeren, zelfs voor Jan, een beetje uit de hand liep. Geen nood, de aanwezigheid van een rolstoel en een aantal sterke armen van medegenodigden brachten Jan, comfortabel sluimerend, omgeven door feestelijk gejoel van echte vrienden, veilig naar zijn bed aan het einde van steiger 6. Een even waardig als opgewekt uitwuiwen van een kleurrijke man over wie ik bij deze gelegenheid zoveel vermeldenswaardige herinneringen aan de vergetelheid heb mogen ontrukken.

P.J. Lichtenbelt

In memoriam Joop Takkenberg

Joop Takkenberg, De Bijbotenkoning

Hij is ongetwijfeld de man met de meeste bijbootjes. Zeilboten, sloepjes, jolletjes. Niet dat hij erom gevraagd heeft. Maar zo gaan die dingen nu eenmaal. Als eigenaar van een jachthaven blijft er namelijk wel eens wat liggen ... Zijn naam: Takkenberg. Een naam die klinkt als een klok. Zo'n naam die geen voor-naam behoeft. Cruyff, Neeskens, Balkenende, Takkenberg. Namen die een wereld op zich vertegenwoordigen.

Voor Takkenberg is die wereld zijn koninkrijkje aan het eind van het IJsbaanpad. Een koninkrijkje waar eens bij zonsondergang de apen krijsten. Het begon met een aap die elders te wild was geworden. De geduldige Takkenberg nam het beest onder zijn hoede. Van het een kwam het ander. Ook andere beesten vonden hun weg naar de jachthaven. Maar aan de droom om de beesten opnieuw op te voeden kwam een einde. Want tussen droom en daad staan wetten in de weg en praktische bezwaren. Wetten die zijn koninkrijkje wel vaker zouden gaan bedreigen. Enfin, de beesten verdwenen, maar Takkenberg bleef.

Op zijn werf ligt ook zijn eigen jachtje. Een rood jachtje. Boordevol met visattributen. Dieptemeters, hengels, netten. Maar het komt er niet van. Er is te veel te doen. Boten op het droge trekken, teerpotten opruimen zodat de milieuambtenaar geen proces-verbaal opmaakt, schuren, slijpen, schilderen. En schrijven. De cursus handelscorrespondentie op de middelbare school is hem goed van pas gekomen. Het ene gemeentelijke plan na het andere werd gelanceerd. Jaar na jaar. En ze hadden allemaal een ding gemeen: het koninkrijkje moest weg. Maar het hoogste rechtscollege schoot de monarchie te hulp. De bijbotenkoning mag blijven. Hij moet nu wel "ingepast" worden in de nieuwe plannen. En daar zit de crux. Want dat "inpassen" betekent nieuwe plannen. En dat betekent nieuwe bezwaren. En dat betekent opnieuw schrijven...

Misschien is de monarchie uit de tijd, misschien is het sprookje van voorbijgaande aard. Maar als ik de bijbotenkoning in zijn blauwe overall tussen de bootjes zie scharrelen, weet ik dat sprookjes bestaan. En het sprookje zou echt volmaakt zijn als de koning elke ochtend met zijn rode schip de opgaande zon tegemoet voer, om terug te keren met een vette vangst.

Willem-Jan Bloem

Met het overlijden van Joop Takkenberg gaat voor zijn nabestaanden, woonomgeving en het stadsdeel Oud-Zuid een bijzondere figuur verloren.

Hij kwam nors over, maar na een aantal gesprekken kwam er een andere Joop te voorschijn, achter de sobere verschijning ging een nog steeds helder brein schuil.

Zijn rechtsgevoel, loyaliteit en inzet voor de medemens dwongen respect af.

Wij wensen zijn kinderen en vrienden veel sterkte.

Cock Rigter

De redactie is zo brutaal geweest om Cock Rigter te vragen bovenstaand In memoriam voor Joop Takkenberg te schrijven. Cock heeft in de afgelopen jaren veel met Takkenberg te maken gehad en heeft altijd blij gegeven van een oprecht respect voor hem. We zijn Cock dan ook erg erkentelijk dat hij aan ons verzoek gehoor heeft gegeven.

Jaren geleden heeft Willem Jan Bloem een stuk in de Nieuwsbrief geschreven dat Joop Takkenberg ten voeten uit portretteert. Ter nagedachtenis aan Joop hebben wij ervoor gekozen dit stuk opnieuw te plaatsen.

De redactie

Lieve Wilbert

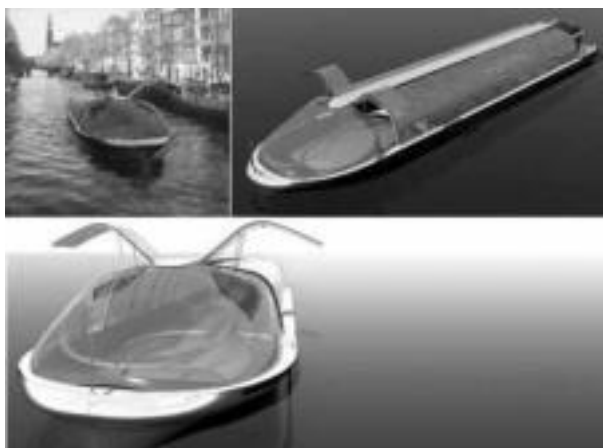
Ingezonden brieven

Lieve Wilbert,

Onlangs las ik een stukje in het Parool over een schone rondvaartboot voor de grachten. Weet jij hier meer over en zou je er wat dieper op in kunnen gaan?

B. Roeikas te A.

Beste B.,

Mijn oog was ook gevallen op dit stukje en op de bijbehorende foto. Deze boot gaat op waterstof varen en de bedoeling is dat hij, of zij als je wilt, begin 2008 in de vaart komt. De boot, die honderd mensen kan vervoeren, stoot geen schadelijke stoffen uit, zoals stikstof, koolstof of zwavelverbindingen. De boot wordt ontwikkeld door een consortium van bedrijven. Rederij Lovers zal de boot kopen en exploiteren. De waterstof zal met groene stroom worden geproduceerd. Het tankstation krijgt waarschijnlijk een plaats in Amsterdam Noord. Het ontwikkelen van de brandstofcelboot is duur, maar de exploitatie mag niet meer kosten dan die van een boot die op normale brandstof vaart. Het consortium hoopt dan ook dat de rondvaartbedrijven hun boten op termijn zullen vervangen door de brandstofcelboot.

Lieve Wilbert,

Bewoners van stadsdeel Geuzeveld-Slotermeer kunnen tegenwoordig klagen via Google. Hoe kan dat nu weer?

O.N. Line te A.

Beste O.,

Bewoners van genoemd stadsdeel kunnen meldingen van klachten en de afhandeling daarvan volgen op internet via Google Maps. Op een luchtfoto is te zien op welke plekken is geklaagd over stoeptegels of zwerfvuil. Google Maps is een kaartendienst op internet aan de hand van luchtfoto's. Als een bewoner van het stadsdeel een melding aanklikt, verschijnt de aard en de datum van de klacht in beeld met de status van de afhandeling ervan. Het gaat om een test die een jaar duurt. Als de resultaten positief zijn zullen meer stadsdelen gebruik gaan maken van Google Maps. We wachten af of ons stadsdeel dit een goed idee vindt.

Lieve Wilbert,

Kun je merken dat het weer invloed heeft op mensen? En zo ja, hoe merk je dat dan?

Z.W. Storm te A.

Beste S.,

Het antwoord is ja, en natuurlijk is dat te merken. Als mensen iets goed kunnen, dan is het wel klagen over het weer. Het is ook nooit goed; dan is het te warm, dan is het te koud, dan weer te nat, enzovoort. Maar ... klagen over het weer is beter dan klagen over elkaar. En aan het weer kunnen we toch niets doen.

MARCEL

HAARMODE
voor hem en haar

Stadionweg 287
Hoek Stadionplein
Amsterdam
Tel. 020 - 6 79 90 11
Donderdagavond open

Wie voor kwaliteit kiest ...

Spruyt

ARKENBOUW

Windas 6, 8441 RC Heerenveen

Bel vrijblijvend voor informatie: 0513-671284

schippefelt

verzekeringen

pensioenen

hypotheken

financieringen

ONAFHANKELIJK SPECIALIST

in woonbootverzekeringen en woonboothypotheke.

- verzekeringen afgestemd op woonschepen
- alle SPECIFIEKE risico's van woonschepen verzekerd
- concurrerende premie
- ALLE mogelijke hypotheekvormen
- persoonlijke benadering
- als lid NVA onafhankelijk

MEER WETEN ? BEL, FAX OF E-MAIL ONS!

hogeweg 14 1098 cb amsterdam telefoon 020 - 69 31 042 fax 020 - 66 82 991 postbank 16 82 44 bank 46 80 75 518 email info@schippefelt.nl

Die invloed merk je overigens het beste na een storm. Dan zijn mensen vol energie die ze ook weer kwijt moeten. Het is verstandig om gedurende enkele weken na een storm geen bijeenkomsten te houden, want die kunnen dan nogal stormachtig verlopen.

Lieve Wilbert,

Zoals je vast nog wel weet, is op het IJsbaanpad zo'n jaar geleden een enorme nieuwe ark neergelegd. Deze heeft de gemoederen aardig bezig weten te houden. Nu heb ik viavia vernomen dat het Stadsdeel de ark heeft nagemeten en dat hij inderdaad 32 centimeter te breed en 11 centimeter te lang is (of 20 als je de bevestigingsogen meetelt). De ark dient te worden aangepast aan de maten die in de vergunning stonden. Maar hoe kan dat nou? Je kunt toch onmogelijk een betonzaag door de bak halen en de nodige centimeters er gewoon afzagen? Wat moet ik hier nu van denken?

I.D. War te A.

Beste I.,

Eenieder moet denken wat hij wil, maar er zijn natuurlijk grenzen. De VWZ heeft zich 10 jaar geleden ingespannen om een woonbotenbeleid op poten te zetten, en dat heeft gewerkt. Dat werkt nog steeds en wordt hopelijk binnenkort verlengd. Een nadeel daarvan (voor sommigen) is dat met dat beleid onze expansiedrift aan banden is gelegd. De meesten van ons houden zich, soms binnensmonds vloekend, aan deze regels. En zo nu en dan eens eentje niet. Het Stadsdeel kan zich dan van de domme houden, maar brengt daarmee de bij anderen zo strak gehandhaafde regels in een hopeloos diskrediet. Men kan ook streng zijn. En dat lijkt men nu te zijn. De vergunning wordt waarschijnlijk ingetrokken en dan is de bedoelde ark hier illegaal. Een oplossing? Die is niet zo makkelijk te geven. Stukzagen kan niet, want dan zinkt de boel. En een plek vinden waar zo'n ark wel mag is nog geen sinecure. De regels in Oud-Zuid zijn in het algemeen een heel end soepeler dan de regels die elders gelden. Misschien is het een idee om naar België te varen? De regels zijn hier wat zuidelijker van aard dan in Nederland, en dus wat makkelijker op te rekken. En inmiddels ken ik nog wel een ambtenaar...

Lieve Wilbert,

In de zomer, als ik met mijn bijboot op pad wil, moet ik mij eerst langs de boten en vloten van mijn burens wurmen. En als ik er echt niet langs kan, moet ik maar hopen dat de burens thuis zijn, zodat ze de

doorvaart kunnen vrijmaken. Dat is toch niet handig zo! Wat kan ik het beste doen?

W. Loper

Beste W.,

Daar zijn mijns inziens drie oplossingen voor. Een: koop een duikbootje en vaar er onderdoor. Nu er is gebaggerd kunt u minstens 3 meter diep. Twee: leg uw bootje naast die van de burens vanaf het punt waar vandaan doorvaart weer mogelijk is. Via de vloten en boten van burens die u de weg versperren kunt u er immers zo heen lopen. Drie: spreek uw burens dusdanig toe (vriendelijk!) dat zij voortaan rekening met u houden.

Lieve Wilbert,

Laatst las ik in Het Parool dat de vergunning van Nuon om water uit De Nieuwe Meer te gebruiken voor koeling van kantoorgebouwen aan de Zuidas, door de Raad van State is vernietigd. Dat vind ik jammer, want ik had begrepen dat Nuon hierdoor heel veel energie kon besparen, met gunstige gevolgen voor het milieu. Weet jij hoe dat zit?

N.R.G. Groen

Beste N.,

Dankzij de moderne communicatietechniek heb ik dat artikel ook kunnen lezen, dus weet ik waar je het over hebt. De Raad van State heeft hiertoe besloten naar aanleiding van een klacht van een gepensioneerd waterdeskundige. Diens bezwaar was dat het lozen van opgewarmd water in het meer de ecologie zou kunnen verstoren. Daarom moeten we eerst weten wat het milieueffect is van de oorspronkelijke manier van lozen. Hoewel het meer heel groot is, is de hoeveelheid water die Nuon gebruikt ook groot, namelijk 6,5 miljoen ton per jaar. Wie weet wordt Nuon verzocht het warme water op meerdere locaties in het meer te lozen, om zo de opwarming van het meer wat te spreiden. Maar: dat kan gevolgen hebben voor de effectiviteit van de beluchtingsinstallatie, die zo'n tien jaar geleden werd aangelegd om de blauwalgoverlast tegen te gaan. Sommige mensen denken dat dit systeem afgelopen zomer minder goed heeft gewerkt dan voorheen.

Natuurlijk moeten alle twijfels over mogelijke nadelige effecten van dit project op het milieu worden uitgesloten. Energiebesparing in het voordeel van Nuon, maar milieuschade voor het meer, dat kan natuurlijk niet. Ik twijfel er niet aan dat de VWZ dit onderzoek met argusogen volgt.

Een nieuw begin

De titel “Expansiedrift” heeft een andere betekenis gekregen sinds Dave zijn recht uit het hart komende verhaal heeft gedaan over de verloedering van de buurt door het neerleggen van arken die te veel en te groot en te gesloten zijn. Maar toch blijft “Expansiedrift” een goede kop voor mijn schier eindeloze reeks artikelen over al het moois wat er in de afgelopen tijd allemaal is bijgekomen in ons botenbuurtje. Een wel heel mooie - vind ik zelf - is de nieuwe ark op steiger 7 van het IJsbaanpad, waarop we vanaf de Riekerbrug een prachtig zicht hebben.

Op mijn standaardvraag hoe het zo gekomen is, barst Ingrid los. Al toen ze hier samen met Michel woonde, had ze plannen om hun kleine arkje op te bouwen. Er stonden echter geen wetten in de weg, maar wel praktische bezwaren. Hun ark was zo breed, ruim 6 meter, dat het niet mogelijk was de boel in een keer te overkappen. Dat meldde Axel hun vele jaren geleden. De plannen kwamen op de plank terecht en de relatie met Michel kwam tot een einde. Voor Ingrid en haar zoontje Thomas was het wel even goed zo. Tot ze Stefanie ontmoette. Toen ze gingen samenwonen, bleek eens te meer dat het arkje wel aan de krappe kant was voor een 3-persoons huishouden.

*De trap naar de voordeur
(foto: EW)*

Samen begonnen ze te dromen. Inmiddels had Axel nieuwe technieken ter beschikking waarmee een opbouw over de volle breedte wel tot de mogelijkheden behoorde, maar ook de bestaande verdieping zou aan een grondige renovatie moeten worden onderworpen om een beetje een logische indeling te krijgen. En eigenlijk was de oude boot nog prima in orde, toch zonde. Bovendien wilden Ingrid en Stefanie heel graag een plekje helemaal van hen samen, een nieuw begin met z’n tweeën. En dat is het geworden.

Te snel

Met in hun achterhoofd de tijd die het gekost heeft om de ark van Ingrids broer - ook aan het IJsbaanpad - te verkopen, wilden ze eerst de bestaande ark kwijt voordat ze concrete plannen gingen maken. Nou, dat lukte. Binnen een week was de eerste koper daar. Maar omdat hun oplevertermijn nogal lang was - ze moesten nog beginnen met de bouwplannen - heeft het even geduurd voordat ze een koper vonden die bereid was om akkoord te gaan met een oplevering ruim 9 maanden later.

Hun wensenlijstje lag wel al klaar. Ze wilden onder meer een rond dak, flinke plafondhoogte, niveauverschillen, contact met het water, een makkelijk begaanbaar terras, een werkplek die in contact stond met de woonkamer, 2 wc’s en, last but not least, plaats voor een hangmat. Eigenlijk alle arkenbouwers zeiden aan hun wensen te kunnen voldoen. Uiteindelijk is het vooral de persoonlijke benadering geweest die de doorslag heeft gegeven. (Observatie mijnerzijds: bij bijna elke nieuwe ark waar ik verhaal haal, is het persoonlijk contact van doorslaggevend belang. Iedereen heeft zijn eigen voorkeur en zijn eigen “klik” die zorgt voor het vertrouwen om een dergelijk ingrijpend traject in te gaan. Een interessant gegeven, vooral voor arkenbouwers met vacatures.)

Voor de rest moesten ze nog helemaal bij het begin beginnen. Het werd stevig aanpoten. Met groepjes vrienden hebben ze zitten tekenen en schrappen. Vooral telefonisch werd de selectie tussen de verschillende arkenbouwers gemaakt. Uiteindelijk werd het Ardesch, omdat de arken van hen in de buurt hun het meeste aanspraken. Toen ze met Roel door de voorbeeldboeken

Zicht op de woonkamer (foto: EW)

bladerden, bleken alle ontwerpen die ze mooi vonden door zijn broer te zijn gemaakt.

Al vlot kon de vergunningsaanvraag de deur uit. De samenwerking was prima. Maar wel viel het op dat ze

zelf de maximale maten van de ark strak in de gaten moesten houden omdat de bouwer dat niet zo relevant vond. Dat het terras 25 centimeter breder werd dan op de oorspronkelijke tekening leek Ardesch niet zo'n probleem. Maar voor Ingrid en Stefanie was dat niet acceptabel en ze hebben voet bij stuk gehouden.

Maximale meters

Ze waren bij het ontwerp heel bewust toch al niet gegaan voor de maximale vierkante meters. Het moest een leuk en speels ontwerp worden, waarbij maar een deel van de ark de maximale hoogte van 5,50m kreeg, al hadden de bouwers er ook met gemak 3 verdiepingen in kunnen maken. Ook qua lengte had hun kavel nog 50cm extra toegestaan, maar een meter langer dan de oude boot vonden ze eigenlijk meer dan genoeg. Anders waren ze ook zo dicht op de burens terechtgekomen. Niet-buurtbewoners snapt vaak niet waarom ze met zo weinig genoegen namen, maar Ingrid en Stefanie vonden de ruimte die ze kregen zo al mooi genoeg. En terecht, want de megagrote eettafel uit hun oude boot, die de kamer bijna vulde, valt nauwelijks op in de heerlijke woonkeuken.

De werkplek is goed verstopt (foto: EW)

De weg

Maar om de ark, die omineus de "Amsterdam Onbewolkt" is gaan heten, op z'n beoogde plek te krijgen had nog de nodige voeten in de aarde. Of beter, in het water. Want toen hij in augustus overgevoerd werd regende het. En regende het. En regende het nog meer. Het werd zo erg, dat de schipper hem onder een brug heeft neergelegd om te schuilen, omdat het onverantwoord was om nog door te varen. Die avond kregen ze een telefoontje. "Of ze het erg zouden vinden als de bemanning de nacht zou doorbrengen in die prachtige ark, waar ze de hele dag al zoveel bewonderende blikken mee hadden geoogst." Ze vonden het prima en waarom ook niet? Het is een stuk ruimer dan met z'n drieën in een kleine sloop. Uiteindelijk zijn ze drie dagen onder de brug blijven liggen, zonder proviand. Maar gelukkig was er wel bier, want later troffen Ingrid en Stefanie sporen aan van een genoeglijke avond.

En toen de ark eenmaal aangemeerd lag, bleek al gauw dat verreweg de meeste burens opgelucht ademhaalden en het speelse ontwerp oprecht mooi vonden. Wel zo prettig, want je wilt natuurlijk nog jarenlang blij en trots in je nieuwe boot wonen.

Ellen

Nieuw in Amsterdam-zuid:

eetcafé
Fachada
lunch & diner

openingstijden:

maandag t/m zaterdag 11.30-23.00

zondag 16.00-23.00

de keuken is tot 22.00 uur geopend

STADIONPLEIN 13 1076 CE AMSTERDAM tel. 020-4711554

Stormverhalen

De zware storm die op 20 januari jl. over Nederland trok heeft weinig overlast teweeg gebracht in onze woonbotenenclave, heeft de redactie geconstateerd. Op onze oproep op het web met de vraag of u misschien misselijk was geworden op uw eigen boot, u uw ruim hebt moeten leeghozen, alle spullen van uw dakterras hebt moeten opdreggen, of de opbouw van uw boot bent kwijt geraakt, óf er juist helemaal niks van hebt gemerkt, hebben wij welgeteld één reactie ontvangen. Buurtbewoner Jaap mailde ons: 'Hier aan het begin van steiger een hebben wij (ondanks 5,4 m. hoogte) verbazend weinig last gehad van de storm. Er viel een fotolijstje om, maar dat was alles. De windrichting (bijna pal west) heeft daartoe flink bijgedragen. Ik denk dat het met noord of zuidenwind een heel ander beeld zou zijn geweest.'

Dat vermoeden heeft de redactie ook. Kapotte bloempotten en loopplanken spreken toch niet echt tot de verbeelding, anders waren de verhalen vast wel binnengestroomd.

Toch zijn er ook andere verhalen gehoord. De mannen van Homan Mylos die stomtoevallig die dag op het pad waren om hun dagelijkse werkzaamheden te verrichten, zijn daar nauwelijks aan toegekomen vanwege zeker 10 losgeslagen arken waarbij ze hand- en vooral spandiensten hebben verricht. Dat er meerpalen zijn afgeknapt als lucifers, daaraan kan niemand wat doen (behalve DWR of hoe het heten mag dezer dagen), maar veel ark- en bootbewoners onderschatten klaarblijkelijk de risico's van halfverroeste stalen kabels, net niet goed vastzittende landvasten en wat dies meer zij. Kijk toch eens goed naar de manier waarop uw drijfpaleis is vastgelegd, want daaraan valt vaak een boel te verbeteren. Niet alleen voor uw eigen comfort en veiligheid, maar ook voor het welzijn van de burens. Want je moet er toch niet aan denken dat je de nieuwe of net gerenoveerde ark van de burens naar de kelder helpt...

En nou maar hopen met die klimaatveranderingen en toenemende stormenkans dat, als het dan tóch moet stormen, dit vooral (zuid)west zal zijn. Wilt u na het lezen van dit bericht toch nog een stormverhaal met ons delen: mail ons (nieuwsbrief@vwz-amsterdam.nl)!

De redactie

Tijdens de storm van 18 januari stond mijn schip toevallig 2 meter boven de grond in een dok in Zaandam. Het was geen pretje om aan boord te zitten terwijl het dok alle kanten op schommelde, terwijl het schip op zijn bokken ook aan alle lijnen rukte. Ik heb een zeer onrustige nacht doorgebracht, maar gelukkig is er geen grote schade geweest. Het dok ligt min of meer oost-west aan de noordelijke IJ-oever en de windstoten loeiden tussen de dokwanden heen als door een grote trechter. De volgende ochtend ontdekte ik dat allerlei losse spullen van het dak waren weggewaaid. Zelfs mijn zonnepanelen, die op bakken zijn gemonteerd met nota bene 60 kilo stoeptegels als ballast erin, werden op het dak als speelgoed rondgeschoven ... maar gelukkig niet over de rand!

Na zo'n ervaring sta je toch wel even stil bij de mogelijkheden van het natuurgeweld, waaraan je als waterbewoner bloot staat!

Dave

Als een lucifershoutje...

Baggeren, daar gaat ie weer!

Als u dit leest wordt er hopelijk weer volop gebaggerd in de kom. Veertien februari is er ge(her)start. De werkzaamheden duren ongeveer tien weken, maar dat kunnen er ook acht of twaalf zijn. Het is volgens aannemer Van den Herik moeilijk tot op de dag nauwkeurig te plannen, maar dat lijkt mij eigenlijk wel logisch. Zoals eerder gemeld is het gebied veilig verklaard en kan de klus nu dus eindelijk geklaard worden. Bij een paar graden vorst (hoezo, het is toch voorjaar?) kan gewoon worden doorgewerkt en als er nog echt strenge vorst komt zien we wel verder. Het schema zoals bootaan-boot werd verspreid blijft geldig, maar het is verstandig om als bewoner van de Jachthavenweg of Ijsbaanpad-kom in de gaten te houden in welk tempo de baggeraars te werk gaan.

Baggeren en buurtgevoel of Bommen en granaten?

Zoals bleek aan het Ijsbaanpad, was het buurtgevoel weer helemaal terug - als het al ooit was weggeweest - tijdens de baggerwerkzaamheden aldaar. De drie B's staan ook in de kom centraal voor een goed verloop: band, buurt en bagger. Nee, die bom is niet de vierde B. Bang hoeft ook niemand te zijn dus ook de vijfde B komt niet in dit rijtje.

Er zal hopelijk reden zijn voor een klein feestje, wanneer alle werkzaamheden zijn afgerond. Juni 2006 stond er een borrel in de speeltuin gepland, maar die ging niet door. Wij hopen dat we in juni 2007 kunnen proosten op een goede afloop!

Ook kunnen we dan een punt zetten achter de talloze bijeenkomsten die de begeleidingscommissie had met Cock Rigter en zijn gevolg, alsmede de uitvoerders en anderen.

De bijeenkomsten waren bijna altijd bij mij. Ik zal ze toch niet gaan missen?

Alice

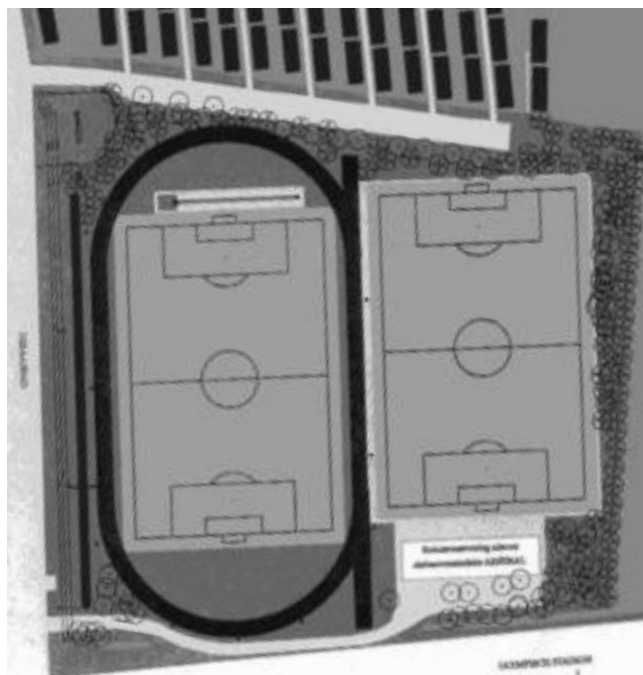

Warming-up accommodatie, ook wel inloopbaan genoemd

Zoals gemeld in de vorige nieuwsbrief is 'onze' speeltuin gered. Op de nieuwe tekening is te zien dat de baan 10 meter naar het noorden is verschoven en dus niet meer over de speelplaats valt.

Het verschuiven van de voetbalvelden en het bouwen van het nieuwe kantinegebouw van Arsenal, heeft wel tot gevolg dat er 70 bomen moeten worden gekapt. Al deze 70 bomen zullen op het voetbaleiland worden gecompenseerd.

Alice

Even voorstellen...Claudia, Ralph en Liza

Doorne en zit binnen 5 minuten op kantoor. Ideaal! Hoewel de leefomgeving van beiden nu wel een stuk kleiner is geworden. Ze merken dat ze, sinds ze op de Jachthavenweg wonen, minder snel de stad ingaan. Baby Liza's invloed hierop wordt echter ook niet ontkend. Maar met werk en sportfaciliteiten zo dicht in de buurt spelen hun beider levens zich af binnen een straal van 100 meter. Want Ralph is een fanatieke squashspeler. Minimaal twee keer per week huurt hij met vrienden een baan bij het Frans

Ottenstadion om zich samen even flink uit te leven.

De koop

Vol enthousiasme vertellen ze hoe ze tot de koop van hun eigen boot zijn gekomen. In eerste instantie waren ze helemaal niet op zoek naar een woonboot. Beiden afkomstig uit Limburg en na hun studie in Utrecht richting Amsterdam gekomen, hadden ze weinig meegekregen van het wonen op water. Ook hun laatste woning had niks met water te maken: een appartement in hartje Amsterdam, midden op de Wallen. Een geweldige locatie maar niet de meest geschikte plek om een kindje op te laten groeien. De zoektocht naar

Er wordt nog hard gewerkt aan de boot van Claudia en Ralph. Sinds augustus zijn zij de nieuwe bewoners van deze ark aan een van de laatste steigers aan de Jachthavenweg. Twee zeer enthousiaste mensen en hun 10 maanden oude baby Liza.

Verbouwing

De vernieuwde badkamer en wc zijn net gereed en worden vol trots getoond. De keuken is ook bijna af. Hier ontbreekt alleen wat tegel- en verfwerk. Nu nog de berging aanpakken, een nieuwe houten vloer in de woonkamer leggen en het tuintje fatsoeneren en dan is hun ark precies zoals ze het hebben willen. Gelukkig is buurman Stijn aannemer en, aanbevelen door de vorige bewoners, ook in de praktijk de geschikte persoon gebleken voor deze klus.

100 meter

Claudia en Ralph werken beiden en konden wel wat hulp gebruiken. Ralph is kandidaat-notaris en Claudia heeft samen met haar vader een importbedrijf van Thaise groenten en fruit. Dit doet ze vanuit huis, maar ook Ralph hoeft niet ver voor hij aan de slag kan. Hij werkt bij firma Van

iets anders, iets groters en liefst met een buiten, werd gestart. Dit viel zwaar tegen en leek bijna niet haalbaar. Om alle opties open te houden werd de site met woonbotenaanbod nu ook regelmatig bekeken. Hier verscheen op een goede dag een woonboot, gelegen aan het IJsbaanpad, die qua oppervlakte aan hun woonwensen voldeed. De rest van de omschrijving klonk ook aanlokkelijk en snel gingen Claudia en Ralph op het IJsbaanpad kijken.

Dit was de eerste keer dat ze in dit gedeelte van Amsterdam kwamen en met dit drijvende dorp kennismaakten. Helaas bleek de boot al verkocht, maar op het bankje bij de sluis kwamen ze tot de conclusie dat dit buurtje wel een heel ideale plek zou zijn om te wonen. Naast het heerlijke buitengevoel leek de nabijheid van scholen en het Amsterdamse bos ideaal. Vanaf dat moment werd de site nog beter bijgehouden en vrij snel hierna verscheen een advertentie voor hun huidige boot. Ralph is meteen de volgende ochtend, nog voor zijn werk, even langs gefietst. Zijn nieuwsgierige blikken vanaf de steiger richting de bewuste boot werden opgevangen door de toenmalige bewoners die hem uitnodigden om even binnen te komen kijken. Eenmaal binnen was Ralph verkocht en ook Claudia was bij haar eerste bezoek helemaal weg van de ark. De koop werd gesloten.

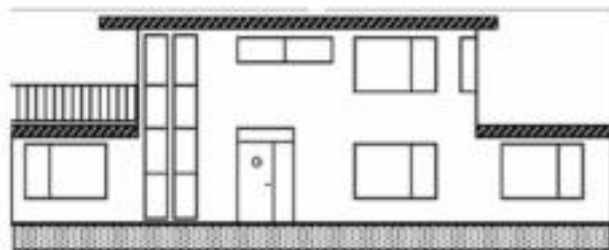
Natuurlijk hadden ze ook wel hun bedenkingen. Of al dat water nou wel zo veilig zou zijn met hun pasgeboren baby. Maar het feit dat de vorige bewoners er ook met twee kinderen hadden gewoond en zij nog steeds woonachtig zijn op een woonboot nam alle twijfel hierover snel weg. Het vergt wel wat aanpassingen en goed opletten wanneer Liza zich vertikaal door het leven zal gaan bewegen, “maar dat heb je ook als je aan een drukke weg woont” redeneren ze. Ralph en Claudia willen niet meer weg en kijken al enorm uit naar de zomerdagen, wanneer ze van hun dakterras kunnen genieten. Ook een sloep ligt in het verschiet. Deze zal in het voorjaar komen, mooi op tijd voor Koninginnedag. Hun beider ouders deelden niet gelijk in deze geestdrift. Drijvend wonen ging ze toch net iets te ver. Ook en vooral vanwege Liza. De ontplofing van een granaat in de slurf van de baggeraars afgelopen zomer die onder hun ark werd weggezogen tijdens de baggerwerkzaamheden zal niet bevorderlijk zijn geweest. Maar de ene helft is nu helemaal om, de andere helft heeft nog iets langer nodig voor het idee dat bezonken is. Maar beide ouderparen helpen volop mee met het laatste verwerk.

Storm

Het stormachtige weer in januari hebben ze goed overleefd. Het ging flink tekeer en een kast is omgevallen, maar hier is het gelukkig bij gebleven. Temidden van al dit natuurgeweld kwam een van de burens nog even checken of alles goed ging, of ze nog wel goed vastlagen. Een heel geruststellend gevoel, mensen die op je letten.

Al met al vinden Ralph en Claudia het hier geweldig. De ligging is geweldig, het is heerlijk rustig en het contact met de burens is goed. Een welkomstborrel georganiseerd voor de steiger zit er nog aan te komen en een bosje bloemen werd meteen al na de verhuizing afgeleverd. Een waarlijk hartverwarmend welkom!

Annemarein

Arkon Woonschepen- onderhoud www.arkonbouw.nl

nieuwbouw, verhogen, verlengen, onderhoud

- voor:
- het bouwen van een nieuwe woonark
 - het nieuw opbouwen van uw huidige casco
 - het verlengen of verhogen van uw huidige woonark
 - het vernieuwen van de buitenwandbetimmering
 - het restaureren of vernieuwen van kozijnen
 - het plaatsen van isolerende beglazing
 - het aanbrengen van afmeervoorzieningen
 - het aanbrengen van een omloop
 - het installeren van rioolpompinstallaties
 - alle voorkomende verbouwingen aan het interieur
 - sanitair gas water elektra CV

Arkon tel. 020-6166651
info@arkonbouw.nl

Boerenwetering: van sloot tot woonstee

De Boerenwetering (datering onbekend): gezien in zuidelijke richting vanaf de brug ter hoogte van de Rustenburgerstraat. Links de Ruysdaelkade en rechts de Hobbemakade. (Gemeentearchief: 010003017766)

via de Martelaarsgracht uit in het IJ. Opgravingen onderbouwen deze theorie.

Tegenwoordig loopt de Boerenwetering vanaf de Stadhouderskade tot achter de RAI.

In de 19e eeuw, toen de Pijp werd gebouwd, stonden langs de Amstel en de Boerenwetering een paar boerderijen, herbergen, buitenverblijven en een enkele houtzaagmolen (foto 1 en 2). Hoewel de foto's niet gedateerd zijn, zijn ze waarschijnlijk in de laatste decennia van de 19e eeuw gemaakt. Ruim een eeuw later ziet het er dan wel even heel anders uit!

Door de oprukkende stad werd het begrijpelijkerwijs steeds minder landelijk. Het gebied rond de

Lang geleden, toen het in Amsterdam nog woest en ledig was, waren er bewoners die langs de Amstel wilden wonen. Om zich tegen het water te beschermen bouwden ze een kade. Vervolgens groeven ze grond af om een terp aan te leggen om daar een woning op te zetten. Die sleuven werden haaks op de Amstel aangelegd. Zo ontstonden er slootjes rondom het gebied dat de bewoners ontgonnen. En om het water van die slootjes af te voeren werd heel lang geleden de Boerenwetering gegraven. Denkt u zich dat eens in wanneer u over de Boerenwetering vaart, er langs fietst of als bootbewoner op die plek 's ochtends de gordijnen opendoet.

Over de loop van de Boerenwetering blijken een paar theorieën te bestaan. De meest recente is dat de Boerenwetering aanvankelijk via het Spui in de Amstel uitkwam. Toen in de 13e eeuw de Dam werd gebouwd werd de wetering doorgetrokken. Nadat de Nieuwezijds Achterburgwal is gegraven, mondde de Boerenwetering

Boerenwetering in zuidelijke richting werd verder ontwikkeld. In 1900 begon bouwmeester Berlage met de eerste plannen voor de ontwikkeling van Zuid. Het definitieve ontwerp hiervoor kwam 15 jaar later gereed. Op de foto (3) zien we de kruising tussen de Boerenwetering met het Noorder Amstelkanaal, met in de verte de weilanden tot aan Amstelveen.

De Boerenwetering, kijkend naar de Hobbemakade; datering onbekend. (Gemeentearchief: 010003017936)

*Gezien vanaf Jozef Israëlskade hoek Ruijsdaelkade in westelijke richting naar het terrein te voor nieuw te bouwen plan Zuid.
(Gemeentearchief: 010003020404)*

Wanneer de eerste woonboten in dit gebied zijn gekomen heb ik niet kunnen achterhalen. Op foto's (4 en 5) uit de jaren 40 en 50 van de vorige eeuw zien we grote dekschuiten liggen. Wellicht zijn dit boten van binnenschippers die in de crisisjaren met de beroepsvaart zijn gestopt en in de Boerenwetering een ligplaats vonden? En schepen die het woningtekort na de Tweede Wereldoorlog enigszins compenseerden?

Inge

Bron: Geschiedenis van Amsterdam, deel 1 (tot 1578), uitgeverij SUN.

Zicht op de Ruijsdaelkade. Boerenwetering 105-75. In het verschieft links de brug van de Honthorststraat naar de Eerste Jacob van Campenstraat. 31 maart 1959, fotograaf:

*Maart 1940: Gezien in de richting van de Stadhouderskade. Links de Hobbemakade en rechts de Ruijsdaelkade. Op de achtergrond de brug voor de Ceintuurbaan. In het verschieft het baan. In het verschieft het Rijksmuseum.
(Gemeentearchief: 010003017765)*

Dank aan het Gemeentearchief Amsterdam voor het mogen opnemen van enkele foto's uit de beeldbank. Kijk daar zelf ook eens:

www.gemeentearchief.amsterdam.nl

Van spaanplaat tot paddenstoelendak

Lekkage in huis, wie kent dat niet? Sinds ik op een boot woon, ben ik daar meer bij bepaald dan toen ik nog in een huurhuis woonde. Natuurlijk heb je water nodig om op te blijven drijven, anders heb je niets aan je 'water-villa'. Maar water in je boot, op daar niet toe bestemde plekken, daar wordt niemand blij van.

In het kader van waterhuishouding ben ik afgelopen jaar een stuk minder blij geweest. Het begon met een beetje water in het ruim. En bij harde wind en veel regen ook lekkage in onze slaapkamer. Niet veel, maar toch. Dweil erover of

belden wij met Axel, onze steun en toeverlaat qua klussen. Het werd een ware speurtocht in huis en het leek erop dat we de oplossing gevonden hadden: de douchecel lekte via de muren in het ruim. Nou wilden we toch al een andere badkamer. Een mooi moment dus om dit eindelijk te realiseren. Maar vlak na de verbouwing ... lekkage in de badkamer ... van het balkon.

Klein gaatje met grote gevolgen

Het balkon stond al eerder op ons lijstje van aanstaande verbouwingen. Tja, eraf met dat hek en planken dan maar. Bij een van de afvoeren zat een gaatje, dat er zo te zien al zat sinds de boot is gebouwd elf jaar geleden. Toen dat gat was gedicht, was de lekkage in de badkamer over. Zelfs de storm van 20 januari heeft niet voor wateroverlast in huis gezorgd.

De kwaliteit van het balkondak was een grote reden tot zorg. Zo zonder terrasplanken erop was het een golvend en onbegeenbaar geheel, waar we van Axel geen voet op

mochten zetten totdat het vervangen was. Na jarenlange inwatering via dat kleine gaatje waren de balken namelijk compleet verrot.

Medio februari werd het dak 'geopend'. Oei! Spaanplaat bleek ons deel, dusdanig verrot dat het er bijna af moest worden gekrabd. Toen Axel bij de isolatielaag was aangekomen, was het feest compleet: een laag met paddenstoelen! Die kwamen ons bekend voor: een zo'n paddenstoel hebben we een paar jaar geleden een keer in onze slaapkamer aangetroffen, dat, u raadt het al, onder het balkon ligt.

Spaanplaat?

Intussen hebben we een nieuw balkon. En vragen wij ons af waarom een botenbouwer daar-

Gelukkig, geen huiszwam (IE)

emmertje eronder, en het was zo weer gefikst. Ondertussen zochten wij naarstig naar mogelijke oorzaken: 'Er heeft afgelopen week een harde zuidwestelijke wind gestaan met veel regen', 'De boot ligt een beetje scheef', 'De loodslabben bij de balkondeur zijn niet lang genoeg, zodat de regen daar onderdoor sijpelt; tijd dat we daar eens wat aan doen', 'Het balkon watert niet goed af en via de muren komt dat in de bak terecht' en ga zo maar door. Maar of dat nou echt de oorzaken waren?

In het ruim werd het ongewenste water gestaag meer. Zo veel meer, dat wij de botenbouwer van onze ark, A. te U., hebben uitgenodigd eens poolshoogte te komen nemen. Die kon niet bedenken wat de oorzaak zou kunnen zijn en beval ons vervolgens een timmerman aan. Dus

Spaanplaat, verrot na elf jaar inwateren (IE)

voor in 's hemelsnaam spaanplaat gebruikt als dakbedekking. Een andere boot op het IJsbaanpad, van dezelfde bouwer, heeft (had, mag ik inmiddels hopen) een dak dat was doorgezakt en ook van spaanplaat gemaakt bleek te zijn. Dat

doet ons het ergste vrezen voor ons eigen dak.

Nu wonen op het water een hoge vlucht neemt en de technieken hiervoor behoorlijk zijn verbeterd, schijnt de bewuste bouwer nieuwe inzichten te hebben opgedaan en geen spaanplaat als dakbedekking meer toe te passen. 'Maar', denken u en ik, ' spaanplaat is niet echt hoogwaardig en duurzaam materiaal. Dat feit alleen al zou voldoende moeten zijn om het niet voor daken te gebruiken, toch?'

Reclameren kan inmiddels niet meer. De bouwer heeft na een faillissement een doorstart gemaakt en als derde eigenaar op rij heb je geen verhaal. 'Koop een boot en werk je dood', er zit nog steeds een kern van waarheid in dit gezegde.

Inge

KWALITEITCASCO'S VOOR DE ARKENBOUW!

Productieadres (alleen op afspraak):
Loswal
7772 TT Hardenberg

Correspondentieadres:
Schoenerstraat 7
8301 AV Emmeloord
Tel: 0527 252278
Fax: 0527 252277

E-mail: info@betoncasco.nl

HERCULES
Betoncasco

www.betoncasco.nl

Schiet mij maar lek: een kolderiek speurneusverhaal

Het is de nachtmerrie van elke bootbewoner ... je boot gaat lekken ... met alle nare gevolgen van dien. Alom paniek en getuige deze nogal gênante 'true-life' ervaring, kunnen je koele denkprocessen behoorlijk in de war raken. Ik vertel het verhaal precies zoals het mij is overkomen, zodat je je eigen nautische inzicht kunt testen.

Ontdekker van het lek houdt de wacht

De ontdekking

Toen ik dit verhaal aan kennissen vertelde was een van de meest gestelde vragen: 'Hoe kwam je erachter dat je een lek had?' Een goede vraag: hoe vaak kijk je onder de vloer of in het ruim? Tegen de tijd dat je huiskamer blank staat, is het onheil al geschied. Dan ligt bijvoorbeeld je boot scheef of is zelfs al gezonken. Uiteraard wil je eerder in de gaten hebben dat je boot lek is!

Ik had me voorgenomen tussen kerst en oud en nieuw eindelijk mijn keukengeiser te vervangen door een elektrische boiler. Daarvoor had ik een stuk van de binnenmuur tussen de badkamer en de berging opengemaakt, waardoor er een opening ontstond onder de verhoogde badkamervloer. 'Oh ja,' zeg je, 'dan had je het natuurlijk meteen in de gaten dat er water onder de vloer lag!'

Welnee. Het is daar donker en ik was juist bezig met zaken bovenin de muur. Per toeval had

ik echter de kat van mijn ex op bezoek, omdat zij enkele weken met vakantie weg was. Het begon me op te vallen dat de kat heel graag via die opening het ruim inging. Ik dacht dat ze op zoek was naar een prooi of zo. Op een goede dag ging ik kijken wat ze daar uitspookte en toen zag ik dat er water onder de vloer lag. Volgens goed kattig gebruik dronk ze liever uit die vieze plas, dan uit het bakje dat ik keurig voor haar neerzette.

Wat nu?

Ik had al eerder water in het ruim gehad. In zo'n geval heb je een paar prioriteiten:

- vaststellen hoe snel het water erin loopt
- locatie en aard (waterleiding of scheepshuid) van het lek ontdekken
- de schade beperken door het water weg te pompen
- het lek dichten.

In een stalen schip heb je spanten om de 60 cm die het ruim in vakken opdelen. De spanten zitten bijna waterdicht aan de scheepshuid vast zodat lekkage tussen de vakken heel langzaam verloopt. Als het water over de spanten stroomt, dan slaat de paniek echt toe!

Eerder was de waterleiding de boosdoener. Omdat ik nu ingrijpend met de waterleiding bezig was, ging ik ervan uit dat dit weer het geval was. Dat idee werd versterkt doordat het water voornamelijk in de vakken onder de badkamer was gelopen, terwijl het verderop nog droog was. Met frisse tegenzin pompte ik de natte vakken zoveel mogelijk droog. Met een dompelpomp zou dit een koud kunstje moeten zijn. Maar je moet elk vak apart leegpompen; omdat de ruimte onder de vloer krap is, kun je er moeilijk met de pomp bijkomen.

Hoe snel?

Toen ik na twee lange dagen deze hoosprocedure eindelijk onder de knie had, wist ik in ieder geval zeker dat de lekkage tamelijk bescheiden was ... hooguit een paar honderd liter per dag. In de veronderstelling dat er dan de volgende ochtend geen water in het ruim zou staan, heb ik de hoofdkraan in mijn boot dichtgedraaid.

Maar niet heus! Ook met die hoofdkraan dicht sijpelde het stevig door. Toen dacht ik dat de storm van 30 december de boosdoener was geweest. Mijn boot sloeg met een harde klap tegen de steiger, waarbij de aansluiting van de waterleiding misschien beschadigd werd. Ook zou er een klinknagel in het casco losgeraakt kunnen zijn.

Toen heb ik de hoofdkraan onder de steiger dichtgedraaid. Maar zonder resultaat. Inmiddels had ik alle lekken in de nieuwe delen van de waterleiding gezocht, gevonden en gestopt. Ook had ik de oude waterleiding nauwkeurig nagekeken en vastgesteld dat er niets lekte. Maar daaronder lekte het nog steeds!

Boot lek!

Er was maar een conclusie mogelijk: mijn schip was lek. Snel naar de werf gebeld! Ook al was het een rustige tijd op de werf, desondanks zouden ze mij pas tijdens mijn wintersportvakantie kunnen onthalen.

Maar ik kon niet weg terwijl de boot nog lekte. Een buurman vragen je boot dagelijks leeg te hozen kan niet. Gelukkig kwam er bijtijds een annulering bij de werf zodat het schip er toch nog voor mijn vakantie terecht kon.

Toen ik tijdens de overtocht keek hoe het met de lekkage stond, schrok ik me een hoedje. Het water stroomde het schip in, tot over de spanten heen. Meteen met de gsm de schipper gebeld om te vragen of we er al bijna waren. Anders werd het pompen of verzuipen. Gelukkig waren we er met 10 minuten. Eenmaal aangekomen heb ik zo snel mogelijk stroom geregeld en de boel weer leeggepompt. De rest van de avond heb ik met argusogen in het ruim gekeken of er nog meer water naar binnen zou komen. Wie schetst mijn verbazing toen ik ontdekte dat de lekkage nu helemaal op was gehouden! Zelfs tijdens een nacht slapen was er geen druppel bijgekomen.

De oorzaak

De volgende dag stond het schip droog in het dok en ben ik gaan rondlopen om te kijken waar het lek kon zitten. Dat was onverwacht snel gevonden! Lang geleden, toen we op het riool werden aangesloten, hebben de installateurs de oude afvoer van mijn badkamer niet afgedicht. Omdat deze opening zich enkele centimeters boven de waterlijn bevindt en ik nog nooit een probleem met lekkage had gehad, heb ik er nooit iets aan gedaan. Maar nu kon ik er zo maar doorheen kijken, en zag ik precies de ruimten waar het casco was volgelopen.

WOONBOTEN **HOMAN MYLOS** **WATERBOUW**

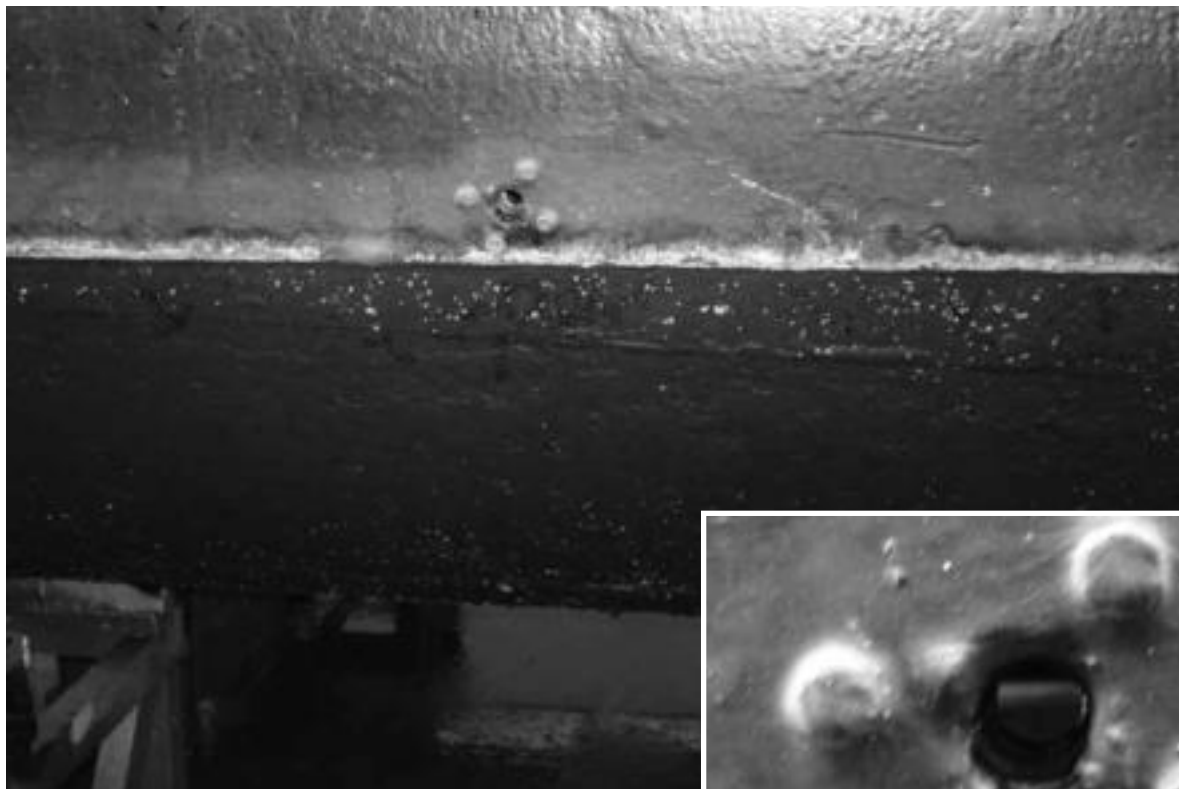
Al ruim 25 jaar een begrip in de waterbouw

**Betaalbare
kwaliteit
en
ouderwetse
service**

AFMEERSYSTEMEN
LOOPRANDEN
TRAPPEN-BORDESSEN
LOOPBRUGGEN
OVERBOUWONDERSTEUNING
VASTE/DRIJVENDE STEIGERS
HEIWERKZAAMHEDEN
OEVERBESCHERMING
VERHUUR WERKPONTONS
ARCHIMEDES DRIJFBLOKKEN

www.homanmylos.nl

Noorder IJ- en Zeedijk 102 1505 HT Zaandam
Tel. 075-612 23 30 E-mail info@homanmylos.nl

*De boosdoener met rechts het zicht in het ruim
van buiten af*

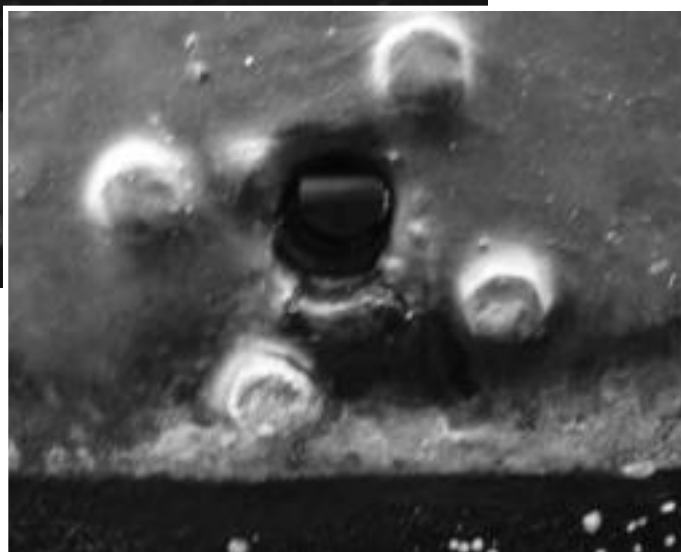
Al met al is het goed afgelopen. Het gat is inmiddels dichtgelast. Het schip was veel te laat voor een werfbeurt, dus dat was mooi meegenomen. Om mijn gezicht niet helemaal te verliezen waren er 'gelukkig' wel een paar slechte klinknagels op ongeveer dezelfde plek. Dat was nog reuze handig want via die lekke nagels hebben ze mijn schip laten leeglopen. Na afloop was het ruim bijna droog.

Het kostte mij een hele dag om door te krijgen wat er nou precies gebeurd was.
Heb jij het eerder in de gaten?

De nautische-inzichtkwis

1. Waarom begon juist toen het schip water te nemen?
2. Waarom nam het lekken tijdens de vaart toe?
3. Waarom hield het lekken aan de werf in Zaandam op?

Dave

1. Door het vol laten lopen van de boiler met 50 kg water, kwam die kant van het schip enkele centimeters lager in het water te liggen. Hierdoor kwam de onderkant van de oude afvoer net aan de waterlijn te liggen en kon het havenwater er net overheen sijpelen.
2. Tijdens de overtocht was de boeg golf zo hoog dat het water ruimschoots door het gat naar binnen kon stromen.
3. Kennelijk is het water in het IJ iets zouter (hoger soortelijk gewicht) dan het water in onze haven, waardoor het schip iets hoger in het water kwam te liggen en het gat weer boven de waterlijn uitkwam.

Antwoorden nautische-inzichtkwis

VWZ sponsort goede ideeën voor de buurt

De VWZ is in meerdere opties een rijke vereniging. Niet alleen hebben we een rijkelijk ledental, maar we hebben ook rijkelijk veel invloed bij het stadsdeel en op onze omgeving. In de relatie die we hebben opgebouwd met overheden en instanties is bijna nooit een procedure of juridische bijstand nodig geweest. Dit maakt onze vereniging ook op de meer traditionele manier rijk. Al jaren bezitten we met alle leden een comfortabel vermogen om eventuele conflicten met overheden financieel vol vertrouwen tegemoet te treden. Het bestuur heeft genoeg reserves voor juridische bijstand.

Daarom heeft uw VWZ bestuur zich in een bestuurvergadering gebogen over de vraag wat te doen met het geld? De opties waren talrijk. We hebben als bestuur overwogen het geld op te nemen en gezamenlijk een warm en ver oord te verkiezen boven het Schinkelgebied, maar dit voorstel is unaniem van tafel geveegd. Speculeren met riskante aandelen heeft het als voorstel ook niet gehaald. Een verlaging van de contributie hebben we serieus overwogen, maar we vinden als bestuur dat de lidmaatschapsprijs van 13 euro in een goede verhouding staat tot hetgeen de VWZ te bieden heeft (de nieuwsbrief, VWZ website, onderhouden van contacten met het Stadsdeel en circa 10 avonden per jaar vergaderen over de kansen en bedreigingen in onze buurt).

Daarom heeft het bestuur in de ledenvergadering van 12 februari jongstleden een voorstel gedaan om een deel van het vermogen beschikbaar te stellen voor buurtinitiatieven, die de leefomgeving voor ons woonbotendorp verbeteren. Dit kan van alles zijn. U kunt denken aan subsidies voor de ontwikkeling van waterdrempels tegen te hard varen tot het oprichten van een jeugdclub om de hangjongeren uit onze buurt op een rechte koers te houden. Het voorstel is door de aanwezigen op de jaarvergadering aangenomen. Voor het beoordelen van de ideeën heeft het bestuur tijdens de jaarvergadering een commissie in het leven geroepen, die de financiële ondersteuning van het buurt initiatief gaat beoordelen. Het bestuur gaat daarnaast proberen om het stadsdeel financieel en praktisch bij dit buurtinitiatief te betrekken.

Wat kunt u doen om onze buurt mooier, leuker, gezelliger en/of beter te maken?

Schrijf een voorstel:

Wat is het?

Voor wie is het?

Waarom is het belangrijk voor de buurt?

Waar heeft u geld voor nodig?

Hoeveel geld heeft u nodig en is dit eenmalig of regelmatig?

Het totale bedrag in kas is € 1.500,-. Voorstellen kunnen vanaf nu worden ingediend bij het bestuur. Op of omstreeks 1 juni 2007 gaat de jury de tot dan toe binnengekomen ideeën beoordelen. De deskundige jury bestaat uit Ellen Walthuis, Rob van der Schoot, Raoul Schoenmaeckers en Ingrid van Londen. Deze jury zal beoordelen welke ideeën we als VWZ gaan honoreren.

Het bestuur

**ELEKTRA
EN SANITAIRE ARTIKELEN**

W.J.CORNELISSEN & Zn

STADIONWEG 259

TEL.: 6790931

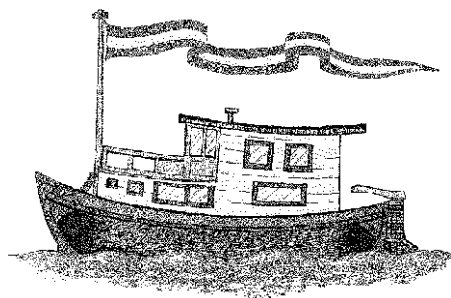
IJZERWAREN EN GEREEDSCHAPPEN

DEALER VAN

BOSCH

BLACK & DECKER

MAKITA

Arkenmarkt

Kennissen van mij hebben hun mooie boot te koop aangeboden. Met pijn in het hart maar gezien hun leeftijd (boven de 80) wel heel begrijpelijk. De boot is in perfecte staat en altijd heel erg goed onderhouden.

Kolibri 700 ID bouwjaar 1981. Maststrijkinstallatie, sprayhoed met achtertent, twee stokers, onderwatertoilet, binnen- en buitenverlichting, waterreservoir 70 liter. Kussens in kajuit, hondenkooi en punt. Inboard saildrive Volvo Penta.

Vraagprijs € 9.000

H. Vlek
Achillesstraat 54 hs
Tel. 6714813

Alice

KWALITEITSVERF IN KLEUR

Bij buitenverf staat kwaliteit voorop.
Daarom heeft Deco Home diverse professionele
verfsystemen; grondverf en afdek-,
die u in 1500 kleuren kunt laten mengen.
Dus kom naar Deco Home wanneer u
voor mooi en vooral goed kiest.

EVELEENS

Jan Evertsenstraat 63
1057 DP Amsterdam
Tel.: 6160365

"Deco Home zorgt ervoor dat in moeie woon"

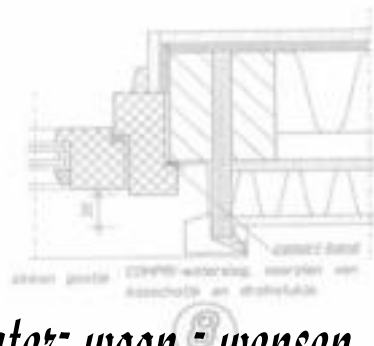
en VWZ leden 10 % korting

J.H. Ardesch B.V.

Aannemersbedrijf Arkenbouw

Wij geven vorm aan uw water- woon- wensen.

Ommerweg 2 7683 AX Den Ham
Postbus 51 7683 ZH Den Ham
Tel. 0546 - 672712
Fax. 0546 - 672069
Email: herman.ardesch@planet.nl
Website: www.ardesch.com

Aannemersbedrijf Ardesch is een van de veelbelovende arkenbouwers van deze tijd.

Met het uit 1931 stammende Hammer bouwbedrijf als basis bouwen we op een perfecte locatie in Hardenberg woonarken in diverse maten en uitvoeringen.

Met een team van vakmensen werken we dagelijks geheel op specificatie van onze opdrachtgevers aan 2 arken met een doorlooptijd van 14 tot 16 weken na de werkvoorbereiding.

Een groot, ruim en overdekt droogdok geeft ons de gelegenheid het gehele jaar door los van de weersinvloeden te werken aan uw specifieke ideeën.

Wij begrijpen dat dit slechts een oppervlakkige kennismaking is en geven u daarom met klem aan: Heeft u bouw- of verbouwplannen maak dan gerust een afspraak met ons.

Maar ook:

Als deze advertentie u gewoon nieuwsgierig heeft gemaakt bent u van harte welkom.

Maak dan vrijblijvend een afspraak voor een nader gesprek of voor een bezoek aan onze bouwlocatie te Hardenberg u kunt ook de website bekijken.

Het is beslist de moeite waard.

Herman Ardesch.

Redactie:

Inge Epping, Annemarein Jaspers, Alice van der Meer,
Dave Schmalz, Ellen Walthuis.

Verder werkten mee:

Willem-Jan Bloem, P.J. Lichtenbelt, Cock Rigter, Hugo Schuit.

De VWZ Nieuwsbrief is een uitgave van de Vereniging Woonschepen Zuid.

Het correspondentie adres van de Vereniging is:
Jachthavenweg 32A, 1076 CZ Amsterdam

website: www.vwz-amsterdam.nl
email-adres redactie: nieuwsbrief@vwz-amsterdam.nl
email-adres bestuur: vwz-bestuur@vwz-amsterdam.nl
email-adres website: website@vwz-amsterdam.nl
email-adres Lieve Wilbert: wilbert@vwz-amsterdam.nl

Voor commerciële advertenties kunt u contact opnemen met
Dave Schmalz, IJsbanaanpad 62 E, 1076 CW Amsterdam
e-mail: dhs.vwz@zonnet.nl

Kleine advertenties van leden van de VWZ zijn gratis.

Hans Willemssen **Adviesbureau** **Woonarken** **Nederland**

Bemiddeling bij:

Aan- en verkoop
Financieringen
Taxatie en Bouwbegeleiding

Hans Willemssen
Adviesbureau Woonarken Nederland

Lange Muiderweg 530-s 1382 LC Weesp
Telefoon 0294 - 450752 Telefax 0294 - 450751
Mobiel 06 - 53660559

www.awn.nl